

Projekt

z dnia 26 kwietnia 2022 r.
sporz. Alicja Ruta - sekretarz gminy
Treść sporządzona na podstawie opinii
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
spr. pod względem formalno-prawnym:
Kancelaria KPMZ.pl

**UCHWAŁA NR XLVIII/.../2022
RADY MIEJSKIEJ W WIERUSZOWIE**

z dnia 27 kwietnia 2022 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Wieruszowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2022r. poz. 559 z późn. zm.) oraz art. 227 i art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) uchwała się co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę Pana Zbigniewa K., przesłaną do "Ministra Polityki Socjalnej w Warszawie", a następnie przekazaną do Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wieruszowie, który z kolei 30 marca 2022r. przekazał ją Radzie Miejskiej w Wieruszowie, na działalność kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wieruszowie Pani Małgorzaty Burak i pracowników tego Ośrodka za

2. Uzasadnienie rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej.

Załącznik do uchwały Nr XLVIII/...../2022
Rady Miejskiej w Wieruszowie
z dnia 27 kwietnia 2022 r.

**Uzasadnienie do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność
kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wieruszowie**

Pismem z dnia 30 marca 2022r. (data wpływu do Urzędu Miejskiego: 30.03.2022r.) Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wieruszowie, dalej jako kierownik MGOPS, przekazał Radzie Miejskiej w Wieruszowie skargę p. Zbigniewa K. wcześniej przekazaną do MGOPS przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej w Warszawie do którego ta skarga wpłynęła od skarżącego w dniu 17 marca 2022r.

W piśmie skierowanym do "Ministra Polityki Socjalnej w Warszawie" skarżący zarzucił brak rzetelności w funkcjonowaniu MGOPS. O powyższym, w ocenie skarżącego, świadczą następujące okoliczności:

- 1) przyznawanie skarżącemu przez pracownika MGOPS wyższych kwot zasiłków na zakup leków w zamian za łąpówki;
- 2) pomówienie skarżącego przez pracownika MGOPS o nękanie z równoczesnym wskazaniem, że pracownik MGOPS jest osobą chorą psychicznie;
- 3) nieprawidłowości w zakresie działalności kierownika MGOPS w obszarze zatrudniania pracowników polegające na zatrudnieniu pielęgniarki „chorej psychicznie”;
- 4) przyznawanie przez kolejnego pracownika MGOPS środków na częściowe pokrycie kosztów leków w wysokości 200,00 zł;
- 5) spacerowanie pracownika MGOPS w godzinach pracy;
- 6) nieudzielenie pomocy skarżącemu w sytuacji krwotoku przez pracownika MGOPS;
- 7) nieobecność Kierownika MGOPS w Wieruszowie w godzinach pracy oraz załatwianie w tym czasie spraw prywatnych (zakupy);
- 8) wyrażanie się z pogardą o partii politycznej Prawo i Sprawiedliwość przez pracownika MGOPS.

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej w Warszawie uznając, że jest niewłaściwe w sprawie rozpatrzenia skargi przekazało ją kierownikowi MGOPS, a ten z kolei mając na uwadze art. 229 ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), dalej jako k.p.a., przekazał ją organowi właściwemu do rozpatrzenia skargi dot. działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej tj. Radzie Miejskiej w Wieruszowie, dalej zwaną Radą. Zgodnie z treścią art. 227 k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszanie praworządności lub interesów skarżących a także biurokratyczne lub

przewlekłe załatwianie spraw. Rada po zapoznaniu się z treścią w/w skargi, zapoznaniu się ze stanowiskiem Kierownika MGOPS i opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji stwierdza, że podniesione zarzuty, za wyjątkiem wyrażania się z pogardą o partii politycznej, mieszczą się w definicji określającej przedmiot skargi, jednakże na ich potwierdzenie skarżący nie przedstawił żadnych dowodów, podczas gdy do stanowiska MGOPS zostały dołączone dowody potwierdzające bezzasadność zarzutów.

Mając powyższe na uwadze Rada uznała skargę za bezzasadną. Takie stanowisko zajęte przez Radę uzasadniają następujące, poniższe fakty i argumenty:

Przyznawanie skarżącemu zasiłków celowych przez pracownika MGOPS odbywało się zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej. Jest to świadczenie fakultatywne przyznawane na zaspokojenie niezbędnej potrzeby bytowej, a w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, opału, odzieży, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu. Pomoc ta ma charakter doraźny i nie może być traktowana jako stałe źródło dochodu. Jej intencją jest udzielenie wsparcia w konkretnej sytuacji adekwatnej do ustalonych potrzeb co miało miejsce w przypadku skarżącego i znajduje to potwierdzenie w dokumentacji MGOPS. W kwestii brania łapówek przez pracownika socjalnego należy stwierdzić, że skarżący nie poparł tego zarzutu żadnymi dowodami natomiast kierownik MGOPS przedłożył fotografie „prezentów” pozostawianych przez skarżącego. Z wyjaśnień udzielonych przez kierownika wynika, że pracownik odmawiał przyjmowania jakichkolwiek prezentów. Wówczas skarżący zostawiał je w Ośrodku w punkcie obsługi klienta lub na schodach i nie reagował na prośby pracowników aby je zabrał. Przedmioty przyniesione przez skarżącego są zebrane w MGOPS (dowód: fotografie) i w każdej chwili mogą być zwrócone.

Pracownik socjalny wykonywał swoje obowiązki zgodnie z przepisami. Z informacji przekazanej przez kierownika MGOPS wynika, że zmiana pracownika socjalnego dla skarżącego była spowodowana nękaniami ze strony skarżącego w stosunku do pracownika, a nie odwrotnie jak wskazuje skarżący. W przeciwieństwie do skarżącego MGOPS przedłożył szereg pism i fotografii potwierdzających, że pracownik socjalny mógł się poczuć zagrożony. Śledzenie pracownika socjalnego przez skarżącego, wypisywanie informacji na ścianie bloku w którym mieszka, wysiadywanie na ławce pod blokiem, w którym mieszka pracownik, spowodowało, że pracownik złożył do Policji zawiadomienie o nękanie i prowadzone jest w tej sprawie dochodzenie.

Nieprawdziwy okazał się też zarzut braku kwalifikacji pracownika socjalnego i jego choroby psychicznej. Wskazywany przez skarżącego pracownik posiada kwalifikacje niezbędne do zatrudnienia na tym stanowisku. Oprócz wspomnianego wykształcenia pielęgniarskiego ma ukończone wyższe studia o specjalności praca socjalna. Kopia dyplomu znajduje się w aktach osobowych pracownika. Podobnie bezpodstawny jest zarzut choroby psychicznej pracownika socjalnego. Pracownik przeszedł badania lekarskie i MGOPS dysponuje orzeczeniem o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku pracownika socjalnego. Natomiast faktem jest, że sam skarżący rozpowszechniał informacje o leczeniu się psychiatrycznym pracownika socjalnego pisząc o tym

na ścianie bloku w którym pracownik mieszka (dowód: załączona fotografia napisu).

Nie sposób potwierdzić prawdziwości zarzutów „spacerowania” pracowników MGOPS w godzinach pracy. Należy zważyć, że jednym z elementów pracy socjalnej jest przeprowadzanie wywiadów środowiskowych w miejscu zamieszkania klientów, co jest nieodłącznie związane z wyjściem pracowników w teren. Zdarza się, że pracownicy socjalni robią zakupy podopiecznym, którzy nie są w stanie sami tego dokonać, pomagają załatwić im sprawy urzędowe czy towarzyszą podczas wizyty u lekarza. Wszystkie wyjścia pracowników i ich cel są odnotowywane w książce wyjść z zaznaczeniem daty oraz godziny wyjścia i powrotu. Skarżący nie wskazał żadnej konkretnej osoby, ani daty i godziny takiego spaceru co sprawia, że zweryfikowanie zarzutu nie jest możliwe. W przedłożonej książce nie stwierdzono niecelowych wyjść pracowników socjalnych.

Nieudzielenie przez pracownika MGOPS pomocy skarżącemu w sytuacji krwotoku z okaleczonej ręki, podobnie jak inne zarzuty nie znajduje potwierdzenia. Pracownik socjalny w czasie prowadzonej ze skarżącym rozmowy telefonicznej poinformował go, że w tej sprawie może zadzwonić na pogotowie. Jednocześnie chcąc ocenić zagrożenie dla zdrowia skarżącego, pracownik ten wspólnie z innym pracownikiem udali się do mieszkania skarżącego. Ponieważ pracownicy socjalni go nie zastali i nie odbierał telefonu, skontaktowały się z Komendą Powiatową Policji i poprosiły o przyjazd patrolu. W trakcie oczekiwania na patrol policji skarżący wrócił do domu z zabandażowaną ręką. Jako dowód potwierdzający takie postępowanie MGOPS przedłożył notatkę pracowników socjalnych.

Nie potwierdził się też zarzut częstej nieobecności Kierownika MGOPS w Wieruszowie w godzinach pracy, spóźnianie się do pracy oraz załatwianie w tym czasie spraw prywatnych (zakupy). Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że kierownik ma nienormowany czas pracy. Jednym z jego zadań jest reprezentowanie MGOPS na zewnątrz co często wiąże się z wyjściem poza teren Ośrodka. Skarżący, podobnie jak w przypadku „spacerowania” pracowników socjalnych nie podał żadnych konkretnych przykładów załatwiania spraw prywatnych, co uniemożliwia weryfikację ich prawdziwości. Mając jednakże na uwadze, że w innych przypadkach okazały się nieprawdziwe, wątpliwości co do ich słuszności są w pełni uzasadnione.

Pouczenie:

Zgodne z treścią art. 239 §1 K.p.a. w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, z którą to sytuacją mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – Rada będzie uprawniona do podtrzymania swojego stanowiska z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.